

Meridianul

Fondat în anul 1996

Singurul Grup de Presă
din județul Vaslui

marintvv@gmail.com
www.marindumitru.ro

www.tvv.ro
Tel 0744 231380

editorial

Iași-Vaslui-Bacău-Leova

marintvv@gmail.com ♦ secretcvint@yahoo.com ♦ Vaslui - 0235 361 236 ♦ Bârlad - 0235 419 494 ♦ Iași - 0744 231 380

Redacția Vaslui: str. Frunzelor nr. 2 ✉ Redacția Bârlad: str. Republicii 190 ✉ Redacția Iași: str. Cuza Vodă nr. 2

Mâhnire

Miercuri în centrul civic al orașului Vaslui, împrejurul statuii lui Ștefan, (la a cărei realizare am participat și eu) s-au adunat peste 1000 de elevi încă (absolvenți de liceu în anul acesta). M-am bucurat mult să văd foiala tinerească, entuziasmul vârstei și destule gesturi de amicalitate (eu nu prea sunt de acord cu cei care se sărută în public).

Desigur, adunarea de felul acesta marchează începutul zborului în lume a unei serii de absolvenți care încă mai pot fi productivi material, care mai pot aprecia productivitatea spirituală, care mai știu câte ceva dintre tradiții. Oricum, obiceiul „pupat piața publică” este mai nou, încercă să aibă semnificația zborului în libertate și, de ce nu, să întărească prietenii.

M-am întristat oarecum văzând poliția având grijă de tot ce se întâmplă, gândind că tinerii vasluieni nu sunt niște zurbagii de fel iar și prin adunarea în cauză au dat dovadă de maturitate.

M-am întristat gândind că atâția olimpici dintre ei (mulți) și chiar cei mai mediocri o vor șterge rapid de pe aceste locuri, cu consecințele de rigoare: orașul rămâne îmbătrânit, locul natal fără chemări așa cum s-au petrecut lucrurile și cu alții de dinaintea lor.

Ca om care am scris cărți de dragoste am rămas încântat cât de frumoase sunt fetele noastre de pe aici, dar... știu iar că vor pleca spre zări acum necunoscute.

Mâhnirea maximă a fost generată de:

1. Vasluiul a fost bătut mereu de soartă prin plecarea materiei cenușii de prin aceste locuri. Marile personalități de origine vasluiană au învățat în mari centre culturale s-au afirmat în medii intelectuale și economice din lume, mari și ele. Emil Racoviță, spre exemplu era fiul unui mare boier din comuna Dănești, satul Șorănești. Lista este foarte lungă dar importantă. Credeți că vreunul dintre acești mari învățați au putut fericii într-un fel populația vasluiană? La Roșiești primarul Florin Anea se străduiește de ani mulți să găsească contribuția fraților Lupu la progresul localității iar a vorbi de Veniamin Costache care a avut legături cu Roșieștii cât noi cu Moscova e cu totul neinteresant. Mâhnirea cea mare rezultă din faptul că talentele, premianții, olimpicii, materialul tânăr trebuie să zboare spre alte locuri și astfel Vasluiul rămâne tot un târg prăpădit în felul în care tot felul de analfabeți funcționari învață repede cum să fure banii statului. Tocmai de aceea responsabilii politici, capii administrației fac tot posibilul să-i îmăbușe pe cei care mai pot face ceva pentru vasluieni, nicidecum să păstreze capacitățile.

M-am gândit că, iată noi cei din Vaslui suntem reprezentanți ai mișcării cultural moldovene prin opere și mai ales prin ziar și revista pe care o conduc. Mai spun odată avem 1277 din 32 de țări la revista Meridianul Cultural Românesc pe care nici o oficialitate n-a sprijinit-o cu vreun leu.

(continuare în pagina 12)

Stimate Domnule

Prof. dr. Dumitru V. Marin,

am primit cu mare bucurie Meridianul nr. 1 / 2026, intrat în cel de al 11-lea an al apariției!

Bucuria mi-a fost dublată, ba chiar și mai mult, de faptul că, în ciuda unor situații potrivnice cu care vă confrunțați, spre regretul nostru, de ceva vreme, Dumitru V. Marin merge înainte, fiind liderul cultural și spiritual al Vasluiului, al țării întregi, cu largi ecouri reverberate peste meridianele mapamondului.

La Mulți Ani înainte, cu sănătate și optimism, puși ca întotdeauna la temelia culturii vasluiene și românești!

Personal, mă pregătesc pentru cea de a 85-a aniversare a Dv. la care, mă rog la Dumnezeu, să vă pot fi și de astă dată alături.

Cu prețuire, M. Caba

Marti, 28.04.2028 a avut loc
Simpozionul Internațional
Omagiu Cărții și Culturii
Vasluiene,
ediția a XVIII-a,
Vaslui 2026

Detalii pe
<https://www.facebook.com/profile.php?id=100015854628741>

Cuprins:

/Ora de istorie pag. 2

/Cronica săptămânii pag. 5

/Cultură-Umor pag. 8

/Colțul de poezie pag. 10

/Publicitate pag. 11

ora de istorie

ISTORIA ÎN IMAGINI

Ontario, 1974

(sursa foto: Quora.com)

În alte timpuri 1911

(sursa foto: Snapshot of History)

Benton County, Arkansas 1900

(sursa foto: Snapshot of History)

Nicolae Iorga – eruditul care a modelat cultura română modernă

Puține personalități au influențat cultura și viața publică românească într-o măsură comparabilă cu Nicolae Iorga. Istoric de anvergură europeană, critic literar, profesor universitar, memorialist, dramaturg, jurnalist, parlamentar și prim-ministru, Iorga a marcat profund viața intelectuală românească din primele decenii ale secolului al XX-lea.

Vastitatea operei sale și amploarea preocupărilor intelectuale l-au impus drept una dintre figurile centrale ale culturii române moderne. Cunoscut în lumea academică drept medievalist, bizantinist, romanist, slavist și istoric al artelor, a fost comparat de criticul George Călinescu cu Voltaire, datorită erudiției sale universale și influenței exercitate asupra vieții culturale și politice a României.

Născut la 5 iunie 1871, la Botoșani, într-o familie cultivată, Nicolae Iorga și-a manifestat încă din copilărie înclinația pentru studiu și interesul pentru istorie. Tatăl său, avocatul Nicu Iorga, a murit când acesta era foarte mic, iar mama, Zulnia Arghiropol, provenea dintr-o familie cu vechi tradiții culturale moldovenești.

Profesorii i-au remarcat memoria deosebită și interesul pentru domenii de studiu neobișnuite pentru un elev de vârsta lui. A urmat școala și liceul la Botoșani și Iași, distingându-se prin rezultate foarte bune și printr-o pasiune constantă pentru lectură. În adolescență stăpânea deja mai multe limbi clasice și moderne, iar activitatea publicistică și-a început-o încă din anii liceului, publicând articole și comentarii politice în presa vremii.

În 1888 a intrat la Facultatea de Litere a Universității din Iași, pe care a absolvit-o într-un singur an, magna cum laude, performanță rar întâlnită, obținută în urma unei dispense speciale de la Ministerul Instrucțiunii Publice, care i-a permis să susțină examenele pentru trei ani de studiu în doar două sesiuni concentrate. Studiile au continuat la Paris, Berlin și Leipzig, unde și-a aprofundat cercetările istorice și filologice. La numai 23 de ani și-a obținut doctoratul la Leipzig (1893), devenind unul dintre cei mai tineri savanți români ai timpului său.

Încă din tinerețe și-a propus să construiască o istorie totală a românilor, integrată în contextul civilizației europene. În marile centre universitare ale vremii a cercetat arhive, a publicat studii în reviste academice occidentale și și-a construit reputația internațională de specialist în istoria Europei de Sud-Est și în studiile bizantine.

Revenit în România, a devenit profesor la Universitatea din București, unde cursurile sale atrăgeau un public numeros datorită erudiției și talentului oratoric.

Nu era doar un savant riguros, ci și o prezență importantă în viața culturală a epocii. A publicat peste o mie de volume și zeci de mii de articole, studii, cronici și texte publicistice, la care se adaugă conferințe și memorii, construind una dintre cele mai ample opere din cultura română. Opera sa cuprinde lucrări fundamentale precum „Istoria românilor”, „Istoria Imperiului Otoman”, „Istoria lui Mihai Viteazul”, „Bizanț după Bizanț”, precum și numeroase studii dedicate literaturii, Bisericii și istoriei militare românești.

Contribuția sa esențială a fost integrarea istoriei românilor în contextul istoriei universale. Pentru Iorga, poporul român nu trebuia înțeles izolat, ci ca parte a unui spațiu european și balcanic complex. A acordat un rol important tradiției, satului și continuității istorice, considerând că identitatea românească s-a păstrat prin comunitățile rurale și prin Biserica Ortodoxă.

În 1924 a organizat la București primul Congres Internațional de Studii Bizantine, moment care a consolidat recunoașterea sa în mediile academice europene. De asemenea, în 1908 a fondat Universitatea Populară de la Vălenii de Munte, instituție prin care a încercat să apropie cultura de publicul larg și să promoveze educația ca instrument de dezvoltare socială. Aceasta a devenit un important centru de educație și dezbateri culturale, frecventat de profesori, studenți, preoți, învățători și oameni simpli din toate regiunile țării.

Prestigiul dobândit în mediul academic s-a reflectat în alegerea sa ca membru titular al Academiei Române în 1910 și în exercitarea funcției de președinte al Secției de Istorie a Academiei între 1924 și 1927.

Ca publicist și animator cultural, Nicolae Iorga a colaborat cu numeroase reviste și a condus publicații importante precum „Sămănătorul” sau „Neamul Românesc”. A susținut ideea unității culturale și naționale a tuturor românilor și a militat pentru drepturile românilor din Transilvania și Bucovina aflate sub dominație austro-ungară.

Extrem de activ în plan intelectual, scria zilnic, ținea conferințe în țară și în străinătate și participa constant la dezbaterile publice ale epocii. Contemporanii erau impresionați de erudiția sa și de capacitatea de a aborda domenii dintre cele mai diverse, de la istorie și literatură până la artă, teatru și filozofie.

În același timp, stilul său direct și polemic i-a adus numeroși admiratori, dar și adversari. Pentru Iorga, cultura reprezenta o formă de responsabilitate morală și civică. Îndemnul său — „Învățat este omul care se învață neconținut pe dânsul și învață neconținut pe alții” — reflectă credința sa că educația este un proces continuu, iar transmiterea cunoașterii constituie una dintre misiunile fundamentale ale intelectualului. Prin întreaga sa activitate, a încercat să transforme cultura într-o forță capabilă să modeleze conștiințe și să dea continuitate identității naționale românești.

Bibliotecar, Luciana Macovei
(continuare în numărul viitor)

D.V. Marin este astăzi TEZAUROL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

... 3 proprietăți vasluiene:

- *Dimitrie Cantemir cu care se împăunează istoria locală;*

- *Constantin Tănase care nu e tatăl Festivalului Umorului (pe care l-am făcut noi), ci, un mare artist bucureștean. Teatrul de revistă i-a datorat multe trepte în evoluție. Emblemă de răs... care nu ne face de răs.*

- *DVMarin, cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile.*

Dimitrie Cantemir a crescut la Constantinopol și a migrat în Rusia; Născut într-o comună, Constantin Tănase a înobilat capitala și țara cu ta-lentul său. Dumitru Marin cel mai important reprezentant cultural din ultimii 53 de ani, s-a născut la Giurgioana-Bacău, dar opera lui a ajuns în 32 de țări, singurul care a muncit în și pentru Vaslui.

Și alții care-s mai reprezentativi, tot adoptați sunt.

Mândria vasluienilor pare destul de feștelită!!!

Dumitru V. Marin

În ziarul Meridianul a început publicarea în serial a noului volum „Cotitura... de la Cotul Donului” de prof. dr. Dumitru V. Marin

**COTITURA...
DE LA COTUL DONULUI
(sau, locul de unde a început schimbarea lumii)
Război - dragoste - tragedie - istorie - viață
Timpuri în momente alternative**

(continuare din numărul trecut)

k. Articole primite la MCR/ I. Antonescu, rev. Art-emis

În toată Țara au fost răspândite manifeste de condamnare a asasinilor. În cel din care Poliția a descoperit multe exemplare în Bucovina și Transilvania de Nord se scria: „Popor Român, în ziua de 1 iunie, contrar voinței Poporului, a fost omorât mișelește la Jilava, în prezența Guvernului criminal, cel mai mare fiu al Neamului nostru, Mareșalul Ion Antonescu. Români! Acela care a luptat pentru dreptatea sfântă a acestui Popor, Generalul Conducător care și-a închinat Patriei toată puterea ființei lui, azi nu mai este în mijlocul nostru... Sfânt martir! Te-ai ridicat la Ceruri ca să veghezi de acolo destinul Neamului nostru. La mormântul tău cald venim cu lacrimile durerii...”

După 1989 s-a crezut că se va face dreptate Mareșalului, anulându-se sentința nedreaptă din 1946. Veterani de război, istorici, oameni politici au înființat, în 1991, Liga Mareșal Ion Antonescu. Cel mai cunoscut dintre conducătorii săi a fost istoricul Gheorghe Buzatu. Prin grija Ligii au fost ridicate Mareșalului câteva monumente, numele i-a fost dat câtorva străzi din mai multe orașe (în Transilvania, cel mai mare opozant al unor asemenea inițiative a fost U.D.M.R.), au fost organizate sesiuni științifice și comemorări (una din ele la Valea-Mare, Covasna, 1 iunie 1997). În iunie 1991, când se împlineau 45 de ani de la asasinat, am inițiat un moment de reculegere în Camera Deputaților în memoria lui Ion Antonescu; toți deputații s-au ridicat în picioare; surprins și șocat, președintele Camerei, Dan Marțian, fost ministru comunist al Tineretului, nu a reacționat pe loc; o va face abia după două săptămâni. Ecoul a fost major, inclusiv peste hotare; în Senatul S.U.A. a fost adoptat un protest. Dan Marțian a venit la tribuna Camerei Deputaților pe 26 iunie 1991, întrebând indignat: „Cum se poate ca în Parlament să se cinstească memoria lui Antonescu și să nu existe nimeni care să se ridice în legătură cu acest lucru? Vreau să vă spun foarte sincer că și noi - dar nu numai noi - societatea nord-americană, Statele Unite au fost șocate de acest lucru. Cum este posibil, cum este posibil ca să fie doar inițiativa unui deputat și toți ceilalți nu au nimic de spus?”

În timpul Guvernului Adrian Năstase, cu Ion Iliescu (vechi adversar al lui Antonescu, pentru că-l trimisese pe tatăl său, Alexandru Iliescu, spion sovietic, în Lagărul de la Târgu-Jiu) din nou președinte al Țării, în 2003, toate monumentele Mareșalului au fost dărâmate, numele de străzi șterse, manifestările interzise; sub amenințarea pedepsei cu închisoarea era pusă orice prezentare conform adevărului istoric făcută lui Ion Antonescu. După o jumătate de secol, comuniștii din 1946, prin urmașii lor, obțineau o nouă victorie. În 1994, cerusem procurorului general al României un recurs în anulare în cazul procesului din 1946. Nu s-a aprobat. Același recurs în anulare a fost cerut, după 2000, și de alții. Cererea va fi respinsă din nou, în mai 2009, de Înalta Curte de Casație și Justiție; „Gardianul” din 23 mai 2009 concluziona: „Conform tradiției inaugurate de Ulpian, sentința de condamnare a lotului Antonescu ține loc de adevăr”. Dar, în pofida inamicilor săi, Ion Antonescu a rămas în inima Poporului Român. Putem să facem și o comparație:

Pe actualii conducători ai României cu siguranță nu-i va condamna nimeni la moarte pentru dezastrul în care au adus Țara cu bună știință și spre propriul lor folos. Însă, la fel de sigur este și că nu vor rămâne în inima românilor, pentru că nu au dat dovadă de patriotismul lui Antonescu[13].

Gabriela Vasilescu

- „Procesul Marii Trădări Naționale” - „Procesul” și sentința

„Fiecare trebuie să ne luăm răspunderi istorice astăzi, nu numai răspunderi politice. Se poate întâmpla să greșim, dar să răspundem ! Să nu ținem țara în loc de teama că vom răspunde mai târziu. Dacă suntem de bună credință în actele noastre, istoria nu ne poate condamna”. - așa gândea în anul 1940 generalul Ion Antonescu. Cel care, în calitate de Conducător al Statului, a condus timp de patru ani destinele României. O părere total diferită de aceea a așa-numitului „Tribunal al Poporului”, emisă în ziua de 17 mai 1946, în urma a ceea ce s-a numit la acea vreme: „Procesul Marii Trădări Naționale” - un proces prin care s-a urmărit de fapt „să se dea satisfacție deplină Uniunii Sovietice, ai căror conducători nu-i puteau ierta pe cei care au luptat împotriva lor, chiar dacă au făcut-o în virtutea dreptului sacru al apărării integrității teritoriale a țării”[14].

Din cei 24 de acuzați, 13 au fost condamnați la moarte, 6 dintre ei în contumacie (între care Horia Sima). Ceilalți 7 condamnați (aflați în țară în acel moment), au fost: mareșalul Ion Antonescu (Conducătorul Statului), profesorul universitar Mihai Antonescu (vice-președintele Consiliului de Miniștri), profesorul universitar Gheorghe Alexianu (guvernatorul Transnistriei), generalul Constantin (Picky) Vasiliu (subsecretar de stat la Ministerul de Interne, comandantul Jandarmeriei Române), Eugen Cristescu (șeful Serviciului Special de Informații), Radu Lecca (comisarul guvernului pe problemele evreiești) și generalul Constantin Pantazi (ministru de Război). Mișunea evaluării sau verdictelor asupra vinovăției sau nevinovăției unora sau altora dintre părțile implicate în procesul din 1946 e bine să o lăsăm în seama Istoriei, și de ce nu, a Justiției.

(continuare în numărul următor)

apariții

Biblioteca Municipală "Mihai Ralea" Huși

DIPLOMĂ DE EXCELENȚĂ

se acordă

d-lui prof. dr. DUMITRU V. MARIN
pentru contribuția la dezvoltarea
vieții culturale și publicistice vasluiene.

aprilie 2021

Manager,
jr. Alina Cipriana Tudose

D.V. Marin este astăzi TEZAURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

Vârșnicul în fața vulnerabilității sale

(continuare din numărul trecut)

Modalități de abordare a bătrâneții

Dincolo de realitatea identității de vârstă, un rol decisiv în percepția bătrâneții îl are starea de activitate și rolurile sociale active pe care le poate avea. Cu toate acestea, creșterea vârstei cronologice asociază constant probleme medicale și probleme psihologice, dintre care cea mai importantă este alterarea imaginii despre sine asociată de multe ori cu pierderea stimei de sine. Această devalorizare, personală și colectivă, sporește problematica medicală pe care societatea o percepe diferit, cristalizându-se în timp în două atitudini diferite:

- etico-umanistă - care pleacă de la principiul; oricât, indiferent de costuri, ținta fiind protejarea sănătății, atitudine privită astăzi din ce în ce cu mai multă rezervă (din nefericire), de către cei care fac politicile de sănătate motivând constrângerile financiare, și

- rațional economică - ce contestă îndreptățirea vârstnicului de a consuma resursele într-o proporție mai mare decât alte categorii, considerând de fapt că aici ar trebui luate în calcul doar prioritățile prezente, apreciind că mijloacele ar fi mai importante decât obiectivele. Din nefericire și aici, există tendința ca această ultimă atitudine să prevaleze la nivel de politică sanitară în unele zone, pornind și de la faptul că rezultatele implicației medicale sunt modeste, iar costurile acesteia au devenit excesiv de mari prin tehnicizarea medicinei.

Corelarea acestor două modalități de abordare pare să fie soluția cea mai potrivită.

Prin urmare, este necesar ca gerontologiei medicale

să i se asocieze gerontologia socială, așa încât abordarea socio-medicală a vârstnicului să se regăsească în orice model social. În acest context apare ca un deziderat ca populația vârstnică să beneficieze de o planificare a sănătății în care abordarea medicală să fie: totală - adică să cuprindă toate aspectele ocrotirii sănătății la această vârstă; dinamică - adică să includă și latura profilactică; flexibilă - în concordanță cu progresele din asistența gerontologică și complementară - adică să se asocieze politicilor sociale din alte domenii.

Societatea civilă, la rândul ei, trebuie să se implice, prin diverse asociații, organizații, structuri nonguvernamentale. De aici necesitatea unei legislații speciale care să abordeze în mod expres vârstnicul. Exemplul statelor avansate ne-ar putea fi extrem de util.

- asistență socială personalizată în condiții speciale: boală, conflict familial, tulburări de adaptare;

- intervenții directe, pentru categoriile total dependente, mai ales cele de vârstă foarte înaintată, cu probleme de auz, vâz, reflexe, deplasare, pierderea interesului pentru propria persoană, demența senilă, intervenții care se pot face în instituții sau la domiciliu.

În loc de concluzii

Trendul demografic în care societatea românească deja se regăsește, impune cu necesitate nuanțarea atitudinii față de vârstnic, indiferent de pătura socială din care provine.

Ideea principală ar fi utilizarea extraordinarului potențial productiv pe care-l posedă vârsta senectuții, generat de experiența, înțelepciunea, creativitatea, meticulozitatea, răbdarea, echilibrul și moderația ce o caracterizează.

În acest sens, o evaluare biopsihosocială a per-

soanei la sfârșitul perioadei active, ar putea orienta acea categorie aptă și viguroasă (bătrânul verde) către activități utile în beneficiul colectivității din care face parte, ceea ce ar înlătura sentimentul inutilității, întărind în același timp respectul de sine.

În egală măsură, sunt necesare eforturi pentru schimbarea mentalului colectiv, mai ales sub aspectul percepției cu privire la locul senectuții în structura socială, nu ca o categorie indezirabilă sau în cel mai bun caz tolerată, ci ca una activă și dinamică, utilă societății în virtutea experienței și înțelepciunii pe care vârsta o aduce cu sine.

Bibliografie:

1. Buta Gelu Mircea - Pentru o bioetică creștină într-o epocă postcreștină în *Medicii și Biserica*, vol VIII, Ed Renașterea, Cluj Napoca, 2010, 350-359;
2. De Fleur T - *Social problems in American Society*, Houghton Mifflin Co, Boston, Massachusetts, 1983;
3. Ganong F W - *Medical Physiology*, 8-th ed, Los Altos, Ca, 1977;
4. Kagan Jerome, Havemann E, - *Psychology: An Introduction*, Ed. Harcourt Brace Iovanovich, New York, 1972;
5. Lupu Valeriu - Paulescu - între știința vieții și metafizica existenței, Ed. Pim, Iași, 2013;
6. Maximilian C. - *Geneza individualității*, Ed. Sport-Turism, Buc 1980;
7. Paulescu C. Nicolae. - *Fiziologie filosofică* (ediție Dr. V. Trifu), Ed. Fundația regală pentru literatură și artă, Buc. 1944.
8. Pedersen A Cort - *Neurobiologic aspect of Behavior*, in *Human Behavior*, J B Lippincot Co, Philadelphia, 1990;
9. Rădulescu M S - *Sociologia sănătății și a bolii*, Ed. Nemira, 2002, 121-127;
10. Stoudemire Alan - *Human Behavior*, Ed J B Lippincott Co, 1990, pg 241-306;
11. Trebici V, Ghinoiu - *Demografie și Etnografie*, Ed. Științifică, Buc. 1982;
12. Vințeanu Nicolae - *Antropologie și tanatologie*, Ed. Didactică și Pedagogică R.A. Buc. 1999.

dr. Valeriu Lupu

Horoscopul lunii

<p>Berbec (21 mar - 20 apr) Luna aceasta aveți ocazia să câștigați niște bani.</p>	<p>Taur (21 apr - 21 mai) Se întrevăd noi posibilități antreprenoriale.</p>	<p>Gemeni (22 mai - 21 iun) Vă pregătiți pentru întâlnire cu un vechi prieten sau o călătorie.</p>	<p>Rac (22 iun - 22 iul) Deja putem vorbi de începuturi noi. Nu vă neglijați familia.</p>	<p>Leu (23 iul - 22 aug) Trebuie să te ocupi un pic și de gospodărie. Sănătatea este bună.</p>	<p>Fecioară (23 aug - 22 sept) Nu te gândi la bani. Ei vin de la sine dacă te concentrezi pe muncă.</p>
<p>Balanță (23 sept - 22 oct) Ca să fii de acord cu tine însuși ai făcut multe eforturi.</p>	<p>Scorpion (23 oct - 21 nov) Discernământul s-a împotmolit undeva. Trebuie să-ți analizezi atitudinea.</p>	<p>Săgetător (22 nov - 20 dec) Oboseala și eforturile muncii dau roade de care începi să te bucuri.</p>	<p>Capricorn (21 dec - 20 ian) Ai depășit situații grele în această viață. Luna aceasta va fi calmă.</p>	<p>Vărsător (21 ian. - 20 feb.) Ți-ai aranjat problemele dar financiar nu reușești încă.</p>	<p>Pești (21 feb. - 20 mart.) Planuri de călătorie îți vor ocupa tot timpul în această lună.</p>

D.V. Marin este astăzi TEZAURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

Viorica Cîmpeanu Laurent

din numărul viitor al ziarului: **Interviu cu d-na Viorica Cîmpeanu Laurent**

... Viorica Cîmpeanu Laurent, stabilită de peste 2 decenii în Franța, în mână cu acest trofeu, și care iată în sfârșit a revenit în România

....

- Prin urmare Viorica Laurent... De ce Laurent?

- Pentru că trebuia să am un nume franțuzesc acolo în Franța, pentru că așa suntem noi văzuți în lume și nici nu sunt cunoscută ca Viorica, acolo sunt cunoscută ca Rica Laurent...

Poezia „Tango” ca instrument al autorului

Nicu Doftoreanu creează stilul de „tangou poetic”. De ce? Pentru că, la început, a fost doar un elan, o explozie emoțională a dorinței de a elibera sentimentul ascuns, misterios, al unei taine neînțelese și interzise divin, etichetate ca păcat. Iar autorul ne prescrie câteva căi pozitive prin care să ne influențăm viața.

Tangoul este terapeutic; te ajută, te salvează și te convinge să-ți continui călătoria, să treci peste obstacole și să devii mai curajos, să eviți regretele și să te reevaluezi prin încredere. Tangoul este un exercițiu total al organismului, atât fizic, cât și mental. Devii mai flexibil, echilibrat, coordonat și îți îmbunătățește postura. Îți conturează linia mușchilor, devii mai conștient de corpul tău, mai sănătos, mai energetic. Este o formă elegantă de exercițiu fizic. Este un mod de a-ți recunoaște dreptul la mai bine.

Un tangou este un „tune-up” al normalității, al naturalului, al senilității. Te ajută să eviți îmbătrânirea prematură a inimii, dar și evitarea altor afecțiuni, cum ar fi Alzheimer-ul și demența. Te ajută să-ți aduci aminte și să redevii cine erai când erai mic. Să te reconectezi cu copilul din tine. Te reechilibrează. Te ajută să comunici prin mișcare. Este un fel de limbaj corporal care te ajută să te eliberezi de emoțiile inexplicabile prin cuvinte.

Tangoul este eliberarea creativă, elaborarea și refacerea drumului în actul de procreare. Nu este o descărcare, ci o elevare și împlinire, o maturizare și o conștientizare a faptului că existi ca potențial infinit. Îți trezește dorința de a construi și explora, pornind de la pașii specifici și continuând, ca un artist, prin improvizații și descoperiri de noi căi de exprimare prin mișcare, transformând ringul de dans într-o pânză a unui tablou personal.

Nu există timp pierdut în tangou. Mereu vei fi surprins de neprevăzutul și noul care vine din față. Devii tot mai curajos și mai eroic pe măsură ce te avânți în act. Elanul împlinirii din cartea „Tangouri tălmăcite cu tâlc” aproape că a devenit un act tămăduitor, un manual de vindecare pentru toate vârstele. O rețetă medicală psihoterapeutică.

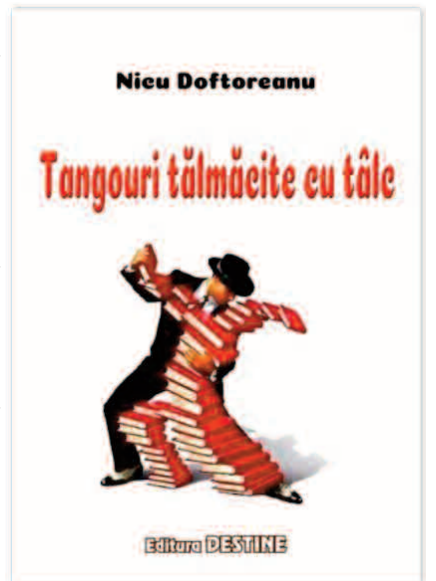
Dansul a devenit o supapă de aerisire a suferinței și a constipației iubirilor frânte sau neîmplinite. Tangoul lui Doftoreanu a devenit cartea de bucate a dansului argentiniano-uruguaian, acum influențat nu doar de dansurile africano-europene și de culturile vechi indigene, ci și de expresia poeziilor domniei sale. Tangoul nu este doar o carte de bucate, ci și un mod de a-ți întinde și batut pulpele, tendoanele și oasele.

Felul în care curge versul în carte te învață tehnica de a crea și devii sigur prin mișcare, muzică și conexiunea cu partenerul într-un fel intim. Devine o mare cale de împlinire și relaxare. Îți dă încredere în tine ca om. Te inspiră. Cere atenție. Îți reînvigorează memoria, încrederea între oameni, ne sincronizează și apropie, generând prietenii.

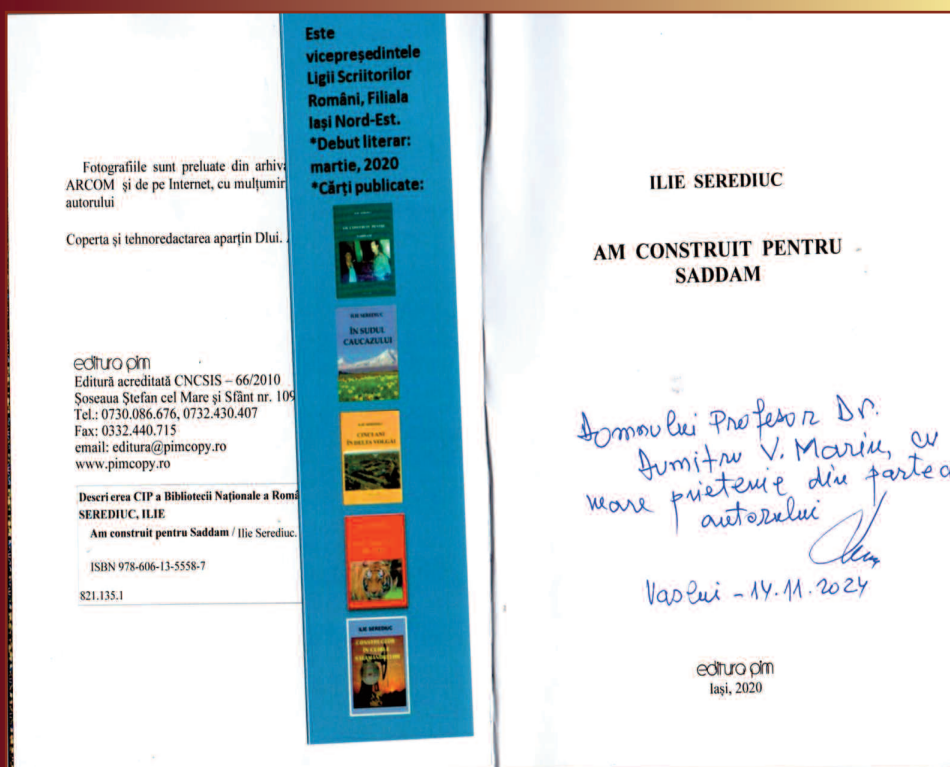
Cartea este o invitație la dans. Este un exercițiu mental care îți mărește puterea de concentrare și îți dezvoltă noi calități sociale. Un dans care te întărește, te inspiră, te învață și trezește dorința de a te împrieteni și de a înfrumuseța sufletul divin dintre oameni, prin mișcarea artistică pentru care am fost creați. Iar acest lucru merită să fie sărbătorit și apreciat în cartea domnului Nicu Doftoreanu.

Citiți, dansați și simțiți-vă bine!

Ben TODICĂ

AUTORITATEA

AUTOGRAFELOR

Joi,
26 septembrie 1996

Anul I
Nr. 1
39/96

300 lei

MERIDIAN
VASLUI - BÂRLAD

INDEPENDENT • IMPARȚIAL

Telefoane pentru cititori:
31.29.23 • 41.94.94

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

COMUNICAT DE PRESĂ

**Ateneul ieșean
celebrează spiritul lui Păstorel Teodoreanu într-o
conferință eveniment susținută de Damian Anfile**

ateneuiasi.ro facebook@AteneulNationalIasi

Ateneul Național din Iași are plăcerea de a vă invita vineri, 5 iunie 2026, începând cu ora 18:00, la Sala Unirii, pentru a participa la cea de-a 15-a ediție a proiectului „Conferințe la Ateneu”. Sub tema sugestivă „Vinul și umorul: Păstorel Teodoreanu”, evenimentul îl va avea ca invitat special pe Damian Anfile, care va ghida publicul într-o incursiune fascinantă prin universul celui mai rafinat epigramist și gastronom român.

Întâlnirea promite să fie o celebrare a geniului autohton, readucând în prim-plan atmosfera efervescentă a Iașiului de la începutul secolului trecut și farmecul inconfundabil al perioadei Belle Époque. Prelegerea va explora complexitatea biografică a lui Alexandru Osvald Teodoreanu, parcurgând etapele sale de formare.

Damian Anfile va analiza cultura epigramei în istorie și va delecta audiența cu bogata anecdotică a lui Păstorel, punctând interacțiunile savuroase ale acestuia cu personalități precum Nicolae Iorga sau Mihail Sadoveanu. Discuția va pune accent pe filosofia de viață a acestui „super-erou” boem, ale cărui maniere impecabile și critică politică l-au transformat, în final, într-un simbol al rezistenței prin spirit, chiar și în fața condamnării regimului de tristă amintire.

Publicul este invitat să își asigure prezența la această seară achiziționând bilete online, prin intermediul paginii <https://www.ateneuiasi.ro/class/vinul-si-umorul/>, de la casieria Ateneului Național din Iași sau de la tonomatele amplasate la sediul instituției și la Sala Unirii.

„Cultura și mai ales jurnalistică vasluiană din ultima jumătate de secol este magistral reprezentată prin grupul său de presă și prin operă de Prof. dr. D.V. Marin. El este cel mai veritabil lider cultural al generației.”

**Mihai BATOG-BUJENIȚĂ
Scriitor-Iași**

**TEATRUL
"V. I. POPA"
BĂRLAD**

**VĂ INVITĂ LA SPECTACOLUL
EXCENTRICII**

SPECTACOL DE SCENETE DE BULEVARD
ȘI MOMENTE COMICE

INTERPREȚAT DE
VIORICA ȘI SERGE

ECHIPA DE TEATRU
EXCENTRICII

INVITAT DE OSOARE
**TRANDAFIR
ȘI SÎMPETRU**

REPERTAR EXTRAORDINAR

Umor, voce bună și momente de excepție!
VĂ AȘTEPTĂM LA UN SPECTACOL PLECAT DIN INIMĂ, PENTRU SUFLET!

PROGRAM

VĂDUVA ȚĂCĂNITĂ
O apariție extravagantă,
între deșama și nebunie comică.

RECITAL POETIC

CHARLIE ȘI COCO
Dialoguri surprinzătoare
și umor excentric.

MOMENT POETIC

PERMIȘUL DE CONDUCERE
Monolog comic despre aventurile
unei persoane... nu tooomai pregătite
pentru jafă!

VREAU SĂ MĂ MĂRIȚI
O femeie hădărită pornește într-o căutare
amuzantă și disperată a soțului ideal.

RECITAL POETIC DE ÎNCHEIERE

DESPRE SPECTACOL

"Excentricii" este un spectacol care îmbină teatrul comic cu poezia,
constituit dintr-o plină de personaje neobișnute, alături de abuzuri și emoții autentice.
Între raze și sensibilitate, fiecare moment decelulează fragmente din umanitatea noastră excentrică.

**SĂMBĂTA
6
IUNIE
2026**

**ORA
18:00
SPECTACOL**

**SALA MARE
TEATRUL
"V. I. POPA"
BĂRLAD**

BILETELE SE GĂSESC LA CASA DE BILETE A TEATRULUI

COMUNICAT DE PRESĂ

Program Cinema Ateneu | 1-7 mai 2026

Vă transmitem programul săptămânal al proiecțiilor de la Cinema Ateneu Iași pentru perioada 05-10 iunie 2026.

În această perioadă, publicul poate descoperi o selecție variată de filme, inclusiv premiere și titluri premiate internațional. Programul include atât producții europene, cât și filme apreciate în marile festivaluri de cinema.

Vineri, 5 iunie 2026

18:00 – Fuze: Diversiune explozivă – Fuze – (regia David Mackenzie) – PREMIERĂ – N 15 – Nerecomandat sub 15 ani

20:00 – Mă mut la mama – (regia George Buzoianu, Gelu Colceag) – PREMIERĂ – AP 12

Sâmbătă, 6 iunie 2026

13:00 – Copilul deșertului – The Desert Child – (regia Gilles de Maistre) - PREMIERĂ – 2D/Dublat – AG

15:00 – Ultima transumanță – (regia Dragoș Lumpan) – PREMIERĂ – AG

17:00 - Fuze: Diversiune explozivă – Fuze – (regia David Mackenzie) – N 15 – Nerecomandat sub 15 ani

19:00 - Michael – Michael – (regia Antoine Fuqua) – AG

Duminică, 7 iunie 2026

13:00 - Când Mumbo Jumbo s-a făcut uriaș – Mumbo Jumbo – (regia Karsten Kiilerich) - 2D/Dublat – AG

15:00 – Flautul fermecat – The Magic Flute – (regia David McVicar) – Spectacol de operă transmis de la de la Royal Opera House – AG

19:00 - Mă mut la mama – (regia George Buzoianu, Gelu Colceag) – AP 12

Miercuri, 10 iunie 2026

18:00 - Ultima transumanță – (regia Dragoș Lumpan) – AG

20:00 - Grațierea – La grazia – (regia Paolo Sorrentino) – AP 12

Preț bilet normal: 25 lei

Detalii pe:

Facebook: Cinema Iași

Site-ul: www.cinemiaiasi.ro

Cu cele mai bune gânduri,

Echipa Ateneului Național din Iași

0749,863,162

www.facebook.com/AteneulNationalIasi

www.ateneuiasi.ro

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

SUB SEMNUL DESTINULUI

(continuare din numărul trecut)

Înainte de a începe recitarea poemului închinat femeii, doamna Mariana Stratulat a intervenit pentru a aduce la cunoștința publicului o veste importantă. Ne-a anunțat că, în aceeași seară, după festivitatea de premiere de la Vârșeț, participanții vor fi invitați la o masă festivă și la un bal organizat cu multă dăruire prin grija domniei sale.

Această inițiativă devenise posibilă datorită eforturilor sale și sprijinului primit din partea unei asociații locale alcătuite din doamne inimoase, care puneau suflet în tot ceea ce făceau. Deși erau de origine sârbă, ele susțineau cu drag cultura română, considerând-o o punte de admirație și fraternitate între cele două popoare.

Cu această ocazie, Mariana Stratulat a ținut să amintească, aproape cuvânt cu cuvânt, un dialog pe care îl avusesem împreună. A mărturisit în fața tuturor că eu fusesem cea care îi sugerase ideea organizării unei mese festive. În mod firesc, fiecare dintre participanți ar fi putut contribui la realizarea unui asemenea moment, însă ideea venise destul de târziu, iar dânsa se entuziasmase atât de mult în urma discuției noastre, încât chiar a doua zi m-a sunat pentru a-mi spune că planul începea deja să prindă contur.

Dar despre ce fusese vorba, mai exact?

Fiind invitată personal să particip atât la manifestările organizate la sediul Consulatului României din Belgrad, cât și la festivitatea de la Vârșeț, am aflat că după premiere nu era prevăzut niciun alt program. Atunci i-am spus că mi s-ar părea firesc ca noi, concurenții, deși aflați într-o competiție și considerați într-un fel rivali, să avem ocazia de a ne cunoaște mai bine. Dincolo de diplome, premii și clasamente, există oameni, suflete, destine și povești de viață.

I-am mărturisit că ar fi minunat să putem sta împreună la aceeași masă, să schimbăm impresii, să discutăm despre literatură și despre viață, să descoperim omul din spatele unui nume sau al unei fotografii. Și ce modalitate mai frumoasă putea exista decât o masă festivă, însoțită de muzică, voce bună și poate chiar de câteva dansuri tradiționale românești și sârbești?

Așadar, când publicul a aflat că această organizare își avea originea într-o idee pornită de la mine și primită cu atâta căldură de Mariana Stratulat, am simțit o emoție greu de descris. Pentru că ea nu este doar o jurnalistă și o poetă de mare valoare, ci, înainte de toate, un om cu o sensibilitate sufletească rară.

Dragi cititori, am avut atunci bucuria de a fi aplaudată atât înainte, cât și după recitarea poeziei. Nu știu nici acum să spun cu exactitate de unde venea căldura acelor aplauze.

Poate pentru versurile mele, poate pentru momentul special pe care urma să-l trăim împreună în acea seară, poate pentru amândouă la un loc.

Cert este că am simțit în ele sinceritate.

Iar dacă ar fi să mărturisesc adevărul până la capăt, trebuie să recunosc că aplauzele de la final mi-au mers direct la inimă.

Cu mare bucurie am primit și diploma oferită din partea Consulatului. M-am uitat îndelung la ea și mi-am spus în gând: — Iată că am trăit să văd și asta!

Cine știe? Poate că într-o bună zi asemenea miracole se vor întâmpla și în Franța...

M-am așezat apoi la locul meu și am ascultat cu respect recitalurile celorlalți participanți. Cu toate acestea, din când în când îmi aruncam privirea în jur, discret, fără să deranjez pe nimeni. Mă întrebam dacă cineva se va gândi și la mine, cea care venise cu avionul și care trebuia să ajungă, după festivi-

tate, la Vârșeț, aflat la aproximativ șaptezeci de kilometri de Belgrad.

Nu am avut însă prea mult timp să-mi fac griji, deoarece după încheierea recitalurilor am fost invitați la o masă pregătită chiar într-un spațiu special amenajat în incinta consulatului.

Atmosfera era de neuitat.

În aer plutea miros de pâine caldă, de cârnăciori rumeniți și de

sarmale aburinde, asemenea celor pregătite odinioară în vetrele satului meu în zilele mari de sărbătoare. Pentru o clipă, m-am simțit transportată în copilărie, în mijlocul oamenilor dragi și al tradițiilor care mi-au luminat anii de început.

Dacă cineva mi-ar fi spus cândva că voi ajunge să mănânc sarmale chiar în incinta Consulatului României din Belgrad, probabil că aș fi zâmbit neîncrezătoare. Și totuși, viața are uneori darul de a ne surprinde în cele mai frumoase moduri.

După ce ne-am bucurat de ospitalitate, a venit și momentul fotografiei de grup. Clipe prețioase, transformate în amintiri de neșters.

În timp ce pozam alături de ceilalți participanți, gândul mi-a zburat pentru o clipă la fetița de odinioară, cea care mergea desculță pe ulițele pline de noroi ale satului. Cine ar fi crezut atunci că, peste ani, avea să participe la un asemenea eveniment internațional, înconjurată de oameni de cultură și de prieteni ai literaturii?

După terminarea fotografiilor, m-am retras într-un colț mai liniștit. Atunci am simțit că cineva îmi întinde o batistă.

— Tu plângi! — am auzit o voce blândă.

Da, plângeam.

Plângeam de bucurie.

Iar cea care îmi întindea batista era chiar Veronica Simionica Hașnaș. Venise să-mi spună că organizatorii o rugaseră să mă ia în mașina lor și să mă conducă la cel de-al doilea eveniment.

Nu știu de ce, dar încă de la prima noastră întâlnire am simțit între noi o legătură aparte. Deși în Republica Moldova, unde dânsa organiza un important festival literar, avuseserăm ocazia să schimbăm doar câteva cuvinte de politețe, aveam impresia că ne cunoaștem de multă vreme. Era ca și cum între noi se țesuseră fire invizibile, delicate, dar puternice, fire pe care numai sufletele care se recunosc reciproc le pot simți.

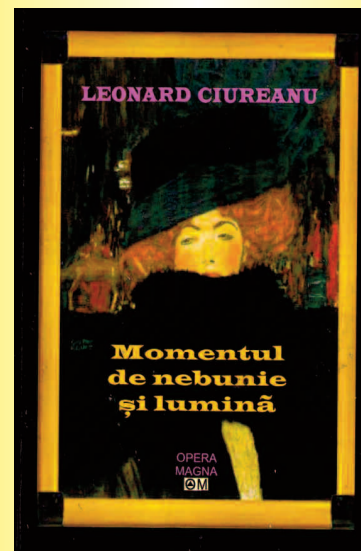
Și poate că tocmai astfel lucrează destinul: în tăcere, fără zgomot, apropiind oameni care, deși provin din locuri diferite, sunt mențiți să se întâlnească la momentul potrivit și să păstreze în inimă aceeași lumină.

(continuare în numărul următor)
Viorica Cîmpeanu-Laurent

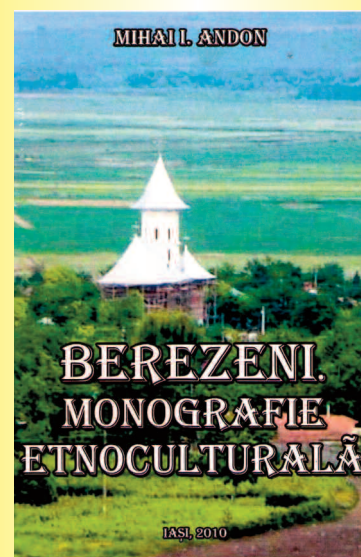
DIN

PUBLICAȚIILE

COLABORATORILOR

**Ziarul
Meridianul
oferă
spațiu
publicitar.**

Vițelul 'terlopului

Se-apropie ziua cea mare,
când fiul 'terlopului,
face mare-aniversare
vi vite vin la ziua lui..

.....
-Tată, mugește boulețul!
Îmi iei mașină! Azi... fac majorat?
-Îți iau, vițelule, doar știi cine-eu!
Îți pot lua chiar două, dar.. una, neapărat!

Veniră multe vite... la zi, la bouleț.
I-aduse-ră cadouri și multe îi urară
Sosiră: oaia, capra și scroafa din coteț
La cel cu sârmă-n nas și cu chelie rară.

În timpul veseliei se-apropie ... ghindoc
cu pașii crăcănați, măritul interlop:
Mașină ai de-acum, dar nu ai document,
Dar cât îs bou în viață, nu-ți trebuie carnet.

.....

Aleargă-acum mașina, gingașul bouleț
s-arate celor lui cât este de isteț.
Aleargă, tot alerargă, ba, fuge nebunește
și deodată-n față, un pom i se ivește..

.....
Și-i jale, mare jale în casa boului,
de la aniversare, în coaja pomului.
De prin fundal se plâng șapte manele
și-acas' la interlop... tristețe mare, jale.

Hodină jos, vițelul, 'nainte era om
și zace-acum, tembelul, cu dinții-nfipti în pom
Rânjește rău vițelul, măreț de felul lui
și stă acum, drăguțul, la umbra pomului.

Confesiune și morală:

Atenție vițeluși, oriunde-ați hoinării!
Să știți că pe șosele se poate și muri!

Oricâte i-ai cumpăra și i-ai face cadou,
mata, nu te-ntrista, căci bou e tot bou!

Puiu Popescu

AVOCAT AL MAFIEI

Acesta-i adevărul gol:
Onoare n-am și nici salariu;
Am doar la tâmplă un pistol
Ce ține loc de onorariu.

Mihai BATOG-BUJENIȚĂ

INTERESUL, BATĂ-L VINA

Juna sexy, răpitoare,
Ce râvnea noi orizonturi,
Și-a ales un mire „mare”:
Ani cam mulți, dar multe conturi.

Ștefan BOBOC

APĂRUTE
ÎN
MCR ...

VERIGA SLĂBICIUNILOR

Peste tot, la noi în țară,
Interesul poartă fesul,
Iar când șpaga o să moară
Dispărea-va interesul.

Vasile LARCO

VALOAREA ONORARIULUI

De-l salut, spun: „am onoare”
Și expresia mi-e dragă;
Dar c-un onorariu mare
Nu pot fi-acuzat de șpagă.

Mircea POPOVICI

UMOR

Zicale și sfaturi:

◆Cel care se naște sărac și urât are mari șanse ca atunci când o să crească, să își dezvolte ambele calități.

◆Nu te băga în lumea drogurilor... suntem și așa destul de mulți!

◆A avea conștiința curată înseamnă a avea memorie proastă.

◆Dragostea eternă durează 3 luni.

◆Cei cinstiți sunt inadaptații societății.

◆Peștele care luptă împotriva curentului... moare electrocutat.

◆Nu este important să câștigi... este important să-l faci pe celălalt să piardă.

◆Nu sunt complet inutil... cel puțin servesc de exemplu negativ pentru alții.

◆A greși este omenește... totuși, a da vina pe altul este și mai

omenește.

◆Cel mai important nu este să știi! Mai important este să ai telefonul celui care știe.

◆Eu nu sufăr de nebunie... mă bucur de ea în fiecare minut.

◆Este bine să lași băutura... însă rău este să uiți unde ai lasat-o.

◆Banii nu fac fericirea... o cumpără gata făcută.

◆Fugi de tentații.....dar încet să te poată ajunge.

◆Inteligența mă urmărește.....dar eu sunt mai rapid.

◆Există o lume mai bună... dar este foarte scumpă.

◆A studia înseamnă să te indoiști de inteligența colegului de birou.

◆Dacă o păsărică și-a sopțit ceva... atunci înseamnă că ai înebunit, pentru că păsărelele nu vorbesc.

de la

colaboratori

Mihail Miron

Un zâmbet cu Nicolae Viziteu

Epigrame

ZGÂRCITUL ÎNDRĂGOSTIT

Cum privirea ta mă-ngheață,
Am să-ți fac iar un cadou,
Dăruindu-ți un ceas nou...
(Să fim clari: un ceas din viață!).

George CORBU

IUBITA

Mai atentă ca nevasta,
Îmi gătește și îmi spală,
De îmi spun că viața asta
Chiar e extra... conjugală!

Mihai SĂLCUȚAN

SCHIMBARE DE VIS

Întreaga lumii bogăție
Cu scânteieri de diamant,
Ți-aș da-o azi, când mi-ești soție,
Ca să-ți mai fiu, o zi, amant!

Lucian MĂNĂILESCU

EPITAFUL UNEI EROINE

Din cea mai fragedă junie
Ea n-a știut de lașitate
Și a luptat cu bărbăție
Pe viață și pe... spate!

Florina DINESCU

SITUAȚIE

Soața mea, cât a lipsit,
Dusă pe meleag alpin,
Am spălat și am gătit
Pentr-un suflet mai puțin!

Gheorghe BĂLICI

O VIITOARE SOȚIE

Are cununia mâine
Cu superbul înger blond
Și-i fidelă ca un câine ...
Vagabond!

Viorica VOICESCU

CĂSNICIA (DEFINIȚIE)

Căsnicia de ispravă
Este drumul în tăcere
De la luna cea de miere,
Pân' la anii de otravă.

Nicolae ZĂRNESCU

LA TREI ANI DUPĂ DIVORȚ

Nu știu dacă se cuvine
Să rămân burlac mereu;
Pentru că e foarte greu
Și, în plus, e foarte bine!

Ioan TODERAȘCU

ALPI.IASI1.RO

ISTORICUL CULTULUI EROILOR*„Neamul este etern prin Cultul Eroilor”*

Nicolae Iorga

După încheierea războiului pentru întregire statală și eliberare națională (1916-1919), pe întregul teritoriu al României se aflau ostași români înhumați, care căzuseră la datorie. De asemenea, se aflau și militari din armatele străine. Conducerea statului român a emis Decretul-Lege nr.715, din 14 ianuarie 1919, prin care s-au expropriat terenurile unde erau îngropați ostașii morți în războiul de întregire a neamului românesc, amenajându-se cimitire, mausolee și monumente ale eroilor.

În baza Decretului nr. 4106, din 12 septembrie 1919, statul român a adoptat măsura înființării Societății „Mormintelor Eroilor Căzuți în Război”, cu statut de persoană juridică, având nobilele misiuni de a îngriji și păstra mormintele și operele comemorative de război realizate, a descoperi noi morminte ale ostașilor căzuți pentru patrie, a aduce îmbunătățiri cimitirelor eroilor și a organiza ceremoniale religioase și militare la mormintele eroilor.

Comitetul Central al „Societății Mormintele Eroilor Căzuți în Război” a avut președinte de onoare pe Regina Maria și președinte executiv pe Miron Cristea, Episcop de Caransebeș, Mitropolit primat și primul Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române, începând din 1925. Din Comitetul Central al S.M.E.C.R. mai făceau parte: cinci doamne, soții de generali morți sau în viață, ministrul de război, ministrul de interne, ministrul domeniilor și cultelor, ministrul lucrărilor publice, ministrul muncii și ocrotirilor sociale, șeful marelui Stat Major al Armatei, comandantul Corpului Jandarmeriei Rurale, comandantul Corpului Grănicerilor, secretarul general din Ministerul de Război (M.Ap.N), un profesor universitar ales de colegii săi (Capitolul IV, art. 12,15,16 din lucrarea „Cultul Eroilor”, autor muzeograf principal, prof. dr. Valeria Bălescu).

Societatea „Mormintelor Eroilor Căzuți în Război” era condusă de Ministerul de Război (după demobilizarea armatei și trecerea ei la statutul de pace, la data de 1 aprilie 1921 s-a reînființat Ministerul Apărării Naționale) și de Biserica Ortodoxă Română. Societatea și-a desfășurat activitatea sub această denumire până la data de 31 mai 1927, când, în conformitate cu prevederile Legii asupra mormintelor de război din România, decretată cu nr. 1699, și-a schimbat denumirea în Societatea „Cultul Eroilor”, care a activat sub acest nume până în anul 1940.

Guvernul României, prin Decretul – Lege nr. 1693, din 20 aprilie 1920, a aprobat propunerile Bisericii Ortodoxe Române și al Ministerului de Război pentru a se sărbători în fiecare an Ziua Eroilor, în ziua când se sărbătorește Înălțarea Domnului Iisus Hristos la ceruri.

La propunerea Comitetului Central al Societății „Mormintelor Eroilor căzuți în Război” (1916-1919), guvernul României a aprobat în luna mai 1923 procedurile pentru stabilirea „Eroului Necunoscut” care, a fost stabilit dintre osemintele a zece ostași, căzuți în luptele de pe Valea Jiului (Rasovița), Valea Prahovei (Azuga), Ciucea (Transilvania), București-Argeș-Neajlov (Bălăria), Mărăști, Mărășești, Oituz, Târgu Ocna, Topraisar (Dobrogea), și Chișinău (Basarabia), dispuse în zece sicrie din fag, zincate. Aceste sicrie au fost aduse în Biserica „Adormirea Maicii Domnului” din Mărășești în ziua de 15 mai 1923 și a fost desemnat elevul Amilcar Săndulescu din Liceul Militar „Dimitrie Sturza” Craiova, născut în localitatea Mădulari, județul Vâlcea, orfan de război (tatăl a fost învățător și sublocotenent de rezervă în Regimentul 2 Infanterie Râmnicu Vâlcea care, a căzut în luptele de la Mărăști, în iulie 1917), pentru a stabili prin premoniție eroul necunoscut.

După ceremonialul religios, desfășurat în prezența ministrului de război, generalul Gheorghe Mărdărescu, a Mitropolitului Moldovei, a Episcopului militar de Alba Iulia, a prefectilor de Vrancea, Putna, Tecuci și Bacău, acest tânăr s-a oprit în dreptul sicriului cu nr.4, exprimându-se: „Acesta este tatăl meu”. Așa a fost stabilit eroul necunoscut.

Sicriul cu osemintele „Eroului Necunoscut” a fost transportat în capitală, cu trenul, traversând gările Mărășești, Focșani, Râmnicu Sărat, Buzău, Ploiești (a staționat o oră în Gara Ploiești Sud), a fost depus în Biserica „Mihai Vodă” din București-Cotroceni și înhumat în fața Muzeului Militar Național din Parcul Carol I, în ziua de 17 mai 1923 (era Înălțarea Domnului și Ziua Eroilor).

La ceremonialul militar și religios a fost prezent regele Ferdinand I, care l-a primit pe Erou cu însemnul puterii – buzduganul regal. Regina mamă Maria a plâns. S-au ținut cuvântări : M. S. Regele Ferdinand I și primul ministru Ion I. C. Brătianu. După cuvântări, exact la ora 12:00 un gornist a sunat semnalul „Pentru Onor”. Regele a decorat Eroul Necunoscut cu Medalia „Virtutea Militară de Aur”, care a fost așezată pe coșciug, între casca de fier cu care Eroul a înfruntat ploaia de gloanțe în lupte și laurii care i-a câștigat de la țară și rege.

(continuare în numărul viitor)
col. (ret.) Constantin CHIPER

„Țară pentru bătrâni nu există”

Mă obsedează titlul romanului lui Cormak Mc. Carthy, No Contry for Old Man, din 2007, tradus de Polirom în 2010. Poate fi și thriller, dar eu îl văd ca pe un cântec de jale pentru bătrânii „cu trecut de zăbrele și granit”, ca să le spun ca poetul Ștefan Baciu, autoexilatul, pentru care țara e „Gura de Rai”.

Bătrânilor triști, bătrânilor vechi li se trag jaluzelele în spitale peste restul de viață, iar ei speră să ajungă în Paradis. Culorile li se șterg, grădinile li se închid, la fel cimitirele. „Ce, mor când vor ei? Nu le mai dăm certificate de deces. Las' că implementează măsura asta guvernul lui Stolojan, aăă, Bolojan.

Pleava asta să dispară!”, zic teleintellectualii, cu Nicușor dang, dang, la clopote. Bine și pace pentru ei? Milă? Poveste! Sunt deja prinși în lanțul morții, cu visele lor amărate că le vin înapoi fii și nepoți care au uitat limba română sau n-au mai învățat-o.

Dacă au plecat să rămână plecați, zic guvernânții. Ducă-se. Vom avea medici imigranți, brutari imigranți, bone imigrante, din Srilanka până-n Pakistan. Imigranți ucraineni, nu, că ei nu muncesc, dar poate ne alegem cu un președinte imigrant, ca Fritz, deja în ilegalitate ca șef de partid politic.USR conduce țara, deși a pierdut alegerile.Uite că se poate!

Un srilankez se laudă că-și face casă acasă la el în trei ani, cu banii câștigați în România. Are bilet gratis de dus-întors în Srilanka, asistență medicală gratuită, cazare gratuită și altele, și altele. „Să vină toți srilankezii aici !”, strigă omul ăsta la televizor.Și noi, unde?

Da, o să se termine prost cu România dacă cei mai buni se întrebă unde să fugă, împinși să-și ia lumea-n cap de bășiști. Exportăm inteligență și profesionalism.

Media de viață în România e 76,6, cea mai mică din Europa, ca-n Somalia. Șaptezeci e prea destul, nu-i așa? Ia să iasă ăștia din sistem cu picioarele înainte! Bătrânii, disprețuiți ca „guri știrbe”de filosoful neamului, au ajuns la burnout, sunt epuizați, energia s-a dus, nu-s eficienți în muncă. Să le dăm stingere repede, să nu mai apuce pensie. Firește a apărut și bancul: la 48 de ani ești bătrân și ieși la pensie, la 65 ești încă tânăr, nu ieși la pensie, ca să ți se scrie în necrolog: A murit încă tânăr, la 75.

Bătrânii n-au de ales? Ba da, între alimente esențiale pentru ei (pâine cu castrevete murat!) și medicamente. Și ce dacă cine mai trăiește nu trăiește în siguranță? Unei pensionare i-au omorât vagabonzii câinii și i-au furat mâncarea din frigider. Aici s-a ajuns. Jefuiți, bătuți, omorâți pentru o sută de lei și un telefon cu butoane, în scara blocului, sunt mulți. Ministrul Trebilor Dinlăuntru, cum i se zicea pe vremea voievodului Cuza, când ocaua era oca, cum îi apăra ? A umbla cu ocaua mică însemna a umbla cu înșelăciuni și se pedepsea prin Legea din 1866.

Cine spunea că „stingerea ni-i singura ursită”? Un depășit bătrân: Al.Vlahuță. La urma urmelor, în cer nu te mai jefuiește nimeni, nu te mai omoară nimeni. Curând, guvernânții vor oferi eutanasiere asistată, în secțiile de urgențe. Aud că premierul a oprit donările de sânge. Sânge pentru bolnavi? Inutil dacă-s bolnavi. „Sigur și eficient” rămâne doar vaccinul care a căpătat alte două nume feroase: Nimbus și Stratus. Și dacă bătrânii nu mai vor al șaptelea vaccin, atunci li se va injecta din aer, prin inhalare. Găsesc chinezii soluția.

Mie mi se pare că, postsocialist, s-a pus în aplicare un plan de a panica țara, în vizor fiind bătrânii care nu mai au țară. Se apasă pe butonul roșu al unei teme ca „Apare gripa iarăși!”și canalele televizuale răspund, la fel presa scrisă: Covid în exclusivitate. Așa că vom trece din stare de alertă la stare de urgență, din teroarea prețurilor pentru hrană la teroarea facturilor, din risc de pandemie în risc de blackout, așadar din risc în risc și din teroare în teroare. Se specializează mulți în Arta paricidului la români, ca să uzeze de titlul eseistului Cornel Ungureanu.

Nu sunt cinefilă, dar văd că pe Cinemaron tot rulează filmul Haiducii lui 7 cai, care luau de la săraci ca să dea la amărâți. Acum, piesa-i alta: se ia de la amărâți ca să se dea la bogați. Iar bătrânii ăștia nu sunt speciali, n-au pensii speciale. Doar că au construit ce-a vândut pe nimica toată tripleta Iliescu-Roman-Brucan, după ce președintele a reușit să scoată din codul penal fraudă de subminare a economiei naționale. De pe vremea premierului Petrică, „os de ardelean” după una dintre neveste, tot implementăm, ca să nu mai realizăm și să nu mai finalizăm.

(continuare în numărul viitor)
Magda Ursache

A APĂRUT REVISTA „MĂRTURII MARAMUREȘENE”, NR. 26-27 (2026) – O EDIȚIE DE EXCEPȚIE DEDICATĂ CULTURII, SPIRITUALITĂȚII ȘI MEMORIEI MARAMUREȘENE ȘI NU NUMAI

Sub egida Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România (UZPR) și a Asociației Culturale Ars Vivat, a apărut numărul 26-27 al revistei „Mărturii Maramureșene”, publicație care și-a câștigat un loc distinct în peisajul cultural și jurnalistic românesc prin promovarea valorilor autentice, a patrimoniului spiritual și a creației literare contemporane.

Deschisă de editorialul semnat de prof. Emilia Pop, noua ediție propune cititorilor un conținut amplu și divers, reunind contribuții valoroase din domeniile literaturii, criticii, istoriei, educației, spiritualității și publicisticii.

Volumul debutează cu studiul critic al lui Al. Florin Țene, dedicat poetului și scriitorului Radu Botiș, urmat de textul „Acasă la Vatră”, semnat de însuși autorul maramureșean. În continuare, Culiță Ioan Ușurelu abordează tema singurătății creatorului, iar Pr. prof. Theodor Damian realizează o pertinentă incursiune în universul liric al poetului Vasile Trif.

Criticul și eseistul Emil Domuța analizează poezia lui Gelu Dragoș, în timp ce prof. Olimpia Mureșan propune două contribuții distincte: una dedicată universului existențial reflectat prin prozodie lirică și alta consacrată artei și dăruirii. Eseurile semnate de Lucia Virginia Pop, Daniel Lăcătuș, Anca Vasilica Bociorec și Angela Simionca completează tabloul unei ediții marcate de sensibilitate, reflecție și deschidere culturală.

Un moment important al revistei îl constituie prezentarea concursului „Memoria presei”, ale cărui rezultate sunt consemnate într-un material documentar de interes pentru lumea jurnalistică.

Personalitatea lui Augustin Cozmuța este evocată de Radu Botiș, iar dimensiunea educativă este reprezentată prin studiul profesoarei Sorina Mihaela Botiș privind rolul familiei în formarea elevului. Patrimoniul cultural și religios maramureșean este ilustrat de articolul semnat de Camelia Tocaci despre monumentul UNESCO din Rogoz.

Secțiunea POESIS reunește creații lirice semnate de Radu Botiș, Lucia Ileana Pop, Ioan Grigoraș, Lucia Virginia Pop, Ștefan Drăgan, Marin Moscu și Mihail Tănase, oferind cititorilor o panoramă a sensibilităților poetice contemporane.

Revista continuă cu eseul critic al Angelei Simionca dedicat volumului „Taina poruncilor” de Radu Botiș, urmat de studiul preotului caritativ Vasile Ionel Bociorec privind rolul preotului de spital în procesul alinării și vindecării sufletești.

Dimensiunea istorică este reprezentată prin contribuția comună a prof. Mircea Botiș și pr. Radu Botiș despre Memorandumul românilor din Transilvania. Folclorul și identitatea culturală românească sunt valorificate prin articolul lui Gelu Dragoș dedicat reputațiilor cercetători Pamfil și Maria Bilțiu.

Ediția capătă o deschidere internațională prin studiul filosofului și teoreticianului italian Ivan Pozzoni, consacrat fundamentelor teoretice ale tardomodernismului. Totodată, este prezentată o amplă cronică a numărului anterior al revistei, precum

și o prezentare a publicației aniversare „Freamăt”.

Profesorul universitar Ilie Bebe Vulpe semnează un studiu dedicat volumului „Pagini de conștiință” al lui Al. Florin Țene, în timp ce Gelu Dragoș revine cu o analiză aprofundată asupra operei lui Radu Botiș. Aspectele psihologice și educaționale ale societății contemporane sunt abordate de Camelia Niculina Gherheș, care examinează efectele parentingului excesiv de permisiv în era digitală.

Revista include și un emoționant omagiu dedicat poetului Vasile Morar, precum și studiul profesorului Dumitru V. Marin privind cele mai importante zece evenimente din ultimul secol al istoriei României.

Dimensiunea pedagogică este completată de materialul semnat de Mircea Botiș și Radu Botiș despre rolul și calitățile profesorului în actul de predare-învățare. Totodată, Anca Vasilica Bociorec invită cititorul la reflecție prin textul „Omule, încotro te îndrepti?”.

Activitatea culturală și jurnalistică a lui Radu Botiș este evidențiată într-un articol semnat de Camelia Tocaci, iar profesorul Valentin Lupea aduce în atenție volumul „Moara lui Gelu”. În paginile revistei regăsim și articolul „Aristocrați, beție, orgie și capricii”, semnat de Radu Botiș, precum și prezentarea Parohiei Ortodoxe Arduzel.

Spațiul maramureșean este evocator prezentat de Alexandru Ruja prin materialul dedicat satelor Stejera și Groape, iar Daniel Lăcătuș realizează o analiză a revistei „Mărturii Maramureșene” și a rolului acesteia în viața culturală a regiunii.

În final, Angela Simionca semnează un amplu portret al lui Radu Botiș, prezentat ca preot, scriitor și promotor al spiritualității maramureșene, în timp ce Mihaela CD evocă personalitatea și talentul Aureliei Oancă. Numărul se încheie cu articolul lui Radu Botiș dedicat lui Vasile Radu Ghenceanu, mesajul redacției UZPR privind importanța presei libere și studiul consacrat celor patru Țări istorice ale Maramureșului.

Prin contribuțiile semnate de Emilia Pop, Al. Florin Țene, Radu Botiș, Culiță Ioan Ușurelu, Theodor Damian, Emil Domuța, Olimpia Mureșan, Lucia Virginia Pop, Daniel Lăcătuș, Anca Vasilica Bociorec, Angela Simionca, Sorina Mihaela Botiș, Camelia Tocaci, Lucia Ileana Pop, Ioan Grigoraș, Ștefan Drăgan, Marin Moscu, Mihail Tănase, Vasile Ionel Bociorec, Mircea Botiș, Gelu Dragoș, Ivan Pozzoni, Ilie Bebe Vulpe, Camelia

Niculina Gherheș, Dumitru V. Marin, Valentin Lupea, Alexandru Ruja, Mihaela CD și redacția UZPR, revista „Mărturii Maramureșene” nr. 26-27 (ediția primăvară-vară) confirmă încă o dată forța creatoare a culturii la patrimoniul spiritual și intelectual al României contemporane.

Publicația se constituie într-o autentică punte între generații, între tradiție și modernitate, între memoria comunității și creația culturală vie, oferind cititorilor 139 de pagini de lectură valoroasă, reflecție și inspirație.

Andreia (GHIB) BOTIȘ

CU POEZIE

CULTUR

Veronica Simionca-Hasnaș, Republica Moldova

Parfumul copilăriei

Satul natal rămâne locul unde sufletul se întoarce mereu, indiferent cât de departe ne poartă pașii vieții. Acolo, între dealurile pitorești și drumurile cunoscute din copilărie, fiecare colț păstrează o parte din trecut, fiecare fereastră spune o poveste, iar fiecare răsărit aduce o emoție aparte...

Casa părintească stă liniștită în mijlocul curții, ca un martor tăcut al anilor, care au trecut. Sub streșina ei s-au adunat bucurii, vise și clipe de neuitat. Parcă și astăzi se mai aude glasul părinților, iar pragul ei păstrează căldura pașilor celor dragi...

Primăvara îmbracă satul într-o lumină nouă. Aerul este plin de parfumul pomilor în floare, iar vântul poartă prospețimea și suflarea lină a satului de odinioară. Natura renaște cu o frumusețe, care umple inima de pace și recunoștință.

La colțul casei, salcâmi înfloresc în fiecare an ca o binecuvântare. Ciorchinii lor albi se leagănă ușor în adierea vântului, răspândind o mireasmă dulce și curată. În liniștea dimineților de mai, albinele harnice dansează printre flori, iar cântecul păsărilor completează tabloul unei lumi simple și frumoase.

Satul natal este un colț de suflet, care trăiește în noi pretutideni, este rădăcina din care ne tragem puterea, izvorul dorului și al amintirilor care ne însoțesc întreaga viață. Acolo, printre salcâmi în floare, colinele înverzite și casa părintească, timpul pare să curgă mai blând, iar sufletul își găsește liniștea...

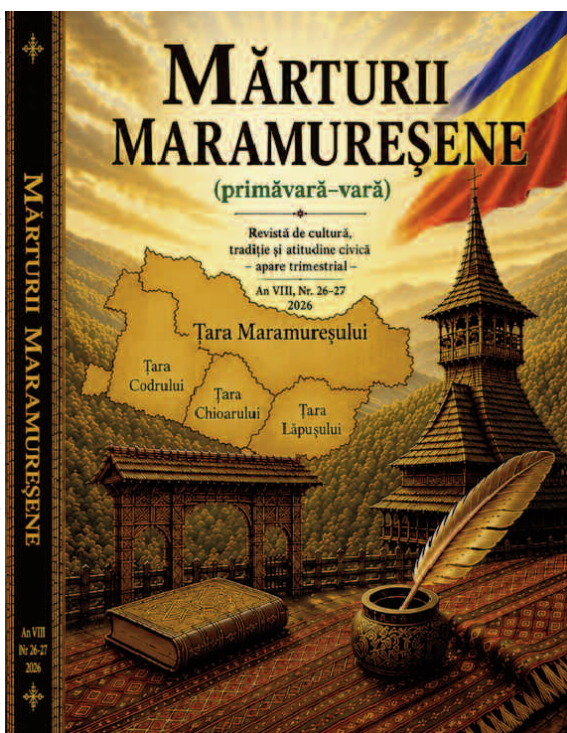
Au înflorit salcâmi, iară,
La colțul casei, în grădină,
Dorul de tine, mamă, aici mă cheamă
Să-ți aud, vocea blândă cu suspine...

La umbra lor, copilăria,
Pulsează-n suflet, tainic cânt,
Ce îl înalță-n zori câmpia,
În glasul tău, când stelele se sting...

Salcâmi înfloresc tăcuți,
Cu flori de ceară parfumate,
Și-n vântul cald, și-n mugurii cărunți,
Îți scriu iubirea, mamă,-n miez de noapte...

Miroase vântul a povești, în zare,
O lacrimă se-ascunde printre gene,
Tăcut, în gându-mi se-nvârtesc catrene,
Ecouri, deslușind, în fiecare floare, ce tresare...

Rămâi, măicuțo-n flori, rămâi în stele,
În nopțile cu lună plină,
Căci dorul meu se-adună-n ele
Și în salcâmi din grădină...

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

ADOPTAȚI RESPONSABIL!

Asociația Șerby Rescue & Adopt tel: 0742 754 156

Adoptă un suflet

tel: 0742 754 156

Pentru publicarea materialelor dumneavoastră în ziar/revistă materialele trebuie să respecte următoarele reguli:

- textul trebuie trimis în format Word, editabil
- numele fișierului Word trebuie bine să conțină și numele dumneavoastră,
- la fel și pozele - de preferat format jpg.
- materialele în format PDF vor fi publicate cu întârziere, este posibil să conțină greșeli de ortografie și punctuație.
- vă rugăm să trimiteți materialele în timp util ca să le putem selecta și prelucra.

Vă dorim multă inspirație și pu-tere de muncă.

Cu drag, redacția.

INVITAȚIE
LANSARE DE CARTE
ȘI SPECTACOL

ȘAPTE CĂRȚI.
O VIAȚĂ.
O SCENĂ.

Sâmbătă 6 Iunie 2026

Intr-o zi aparte,
autoarea își dezvăluie universul
prin cuvânt și prin joc scenic.

Lansare simultană a șapte volume,
urmată de un spectacol original,
scris și interpretat de autoare.

Am onoarea și bucuria de a vă invita la un moment
unic și memorabil: pentru prima oară, voi lansa
în aceeași zi șapte cărți noi, fiecare explorând
lumi diferite – poezie, proză și teatru
– șapte povești, șapte emoții, o singură călătorie.
Vă aștept cu drag să fiți parte din această premieră
și să împărtășim împreună magia cuvântului
și a scenei.

TEATRUL „V. I. POPA”
DIN BĂRLAD

Ⓧ ORA 11:00 — Lansare de carte
Ⓧ ORA 18:00 — Spectacol

Oferim spre închiriere 2 camere, baie bucatărie la casă.

Vaslui, zona centrală.

Preț avantajos
telefon 0744.231380

ANUNȚ

Vând magazin mixt care are și condiții de locuit ca o casă,
în Bârlad, strada Cronicar I. Neculce, 19 bis, în spate la spitalul TBC.
PREȚ 50.000 euro/TELEFON: 0746.070.105

ANUNȚ

Vând 2 case cu teren împrejur,
de 4 ha, cu vie, livadă, izvor de apă,
bazin fibră sticlă 5 tone pentru grădină
zarzavat, acces la DJ Podu Turcului-
Tecuci. Din teren, 6400 mp este intravi-
lan și 0,5 ha lizieră de salcâm.
Preț 60.000 euro
TELEFON: 0746.070.105

Închiriez hală și garaj
Relații puteți obtine la
telefon 0744.231380

Vă reamintim:
Ziarul Meridianul
asigura
spațiul publicitar
celor interesați.

Săptămânal editat de grupul de presă CVINTET TE-RA Vaslui

Str. Frunzelor nr.2 Vaslui. Cod 730158 – Tel. 0235.361.236

Meridianul

Televiziunea Vaslui on-line
Tel. 0235.361.236

e-mail: secretcvint@yahoo.com

Director general: prof. dr. Dumitru V. MARIN-0744.231.380 (e-mail: marintvv@gmail.com)

Redactor Șef: Dumitru Marin
Tehnoredactare: Elena Bîrlădianu
Secretar de redacție: Dorin Ionel

Redacția Huși: David Petru - 0755 077.553

Redacția București - Doinița Pintilie (Trocinescu)

Conducerea ziarului nu-și asumă
răspunderea pentru articolele semnate de
redactori.

Tipărit la
TIPOART IDEA STUDIO S.R.L.
Iași

Abonamentele se pot face la sediile
redacțiilor din Vaslui și Bârlad

ANUNȚ
Ziarul Meridianul
angajează redactor
Relații la tel. 0744231380

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

*Repere istoriografice
cultural-moldovene/MARIN`85*

Prin lucrarea *Repere istoriografice cultural-moldovene* (Editura Pim, Iași, 2026), domnul profesor Dumitru V. Marin se afirmă ca un reper autentic în demersul de recuperare și reafirmare a identității noastre naționale.

Într-un context contemporan marcat de transformări profunde și de o vizibilă erodare a reperelor educaționale și valorice, contribuția sa reprezintă un apel lucid la memorie, responsabilitate și conștiință istorică. Autorul readuce în prim-plan dimensiuni esențiale ale existenței noastre colective: identitatea de neam, continuitatea istorică și respectul față de valorile care ne definesc.

Lucrarea domniei sale nu este doar un exercițiu istoriografic, ci și un gest de conștiință, menit să reamintească importanța educației, a demnității și a solidarității în cadrul societății românești.

Felicitări domnului profesor Dumitru V. Marin pentru această inițiativă valoroasă și pentru contribuția sa remarcabilă la consolidarea conștiinței culturale și istorice!

Ben Todică

Sunt căutate pentru
a-și ridica premiile

Mâhnire

(continuare din pagina 1)

Și dacă economic tentația e foarte slabă, politic n-ai loc de cei de dinainte, cultural nici o perspectivă, la ce să rămâi în Vaslui, se poate întreba orice tânăr. Patriotismul și istoria nu ne ajută în cazul acesta.

Mâhnirea mea poate e și a altora dar rămânem cu ea.

O vasluiancă de-a noastră face mari eforturi pentru integrarea în cultura locală și națională. „Franțuzoaica” Rica Laurent, adică doamna Viorica Câmpeanu Laurent, stabilită în Le Mans, Franța simte chemarea locurilor copilăriei din Florești, Vaslui și face niște eforturi extraordinare pentru re-culturalizarea județului. Îmi promit să revin asupra subiectului dar, menționez expres:

Sâmbătă, 6 iunie 2026, ora 11, în sala teatrului Victor Ion Popa din Bârlad, „Viorelu” va lansa 7 cărți, asistată, (sprijinită, prezentată) de președintele USR Iași, Casian Maria Spiridon, de cineastul Bucureștean Mihai Mihăescu și evident de subsemnatul, cel care i-am oferit până în prezent destule condiții să revină cu plăcere în aceste locuri.

Ce bine ar fi să putem asista la cât mai multe asemenea repatrieri spirituale chiar dacă suntem mândri de afirmarea lor pe alte meleaguri. E nevoie de cultură, creație și îndrăzneală în toate compartimentele vieții sociale iar ce realizează Viorica Câmpeanu Laurent din Florești întrunește aprecierea și toată admirația noastră.

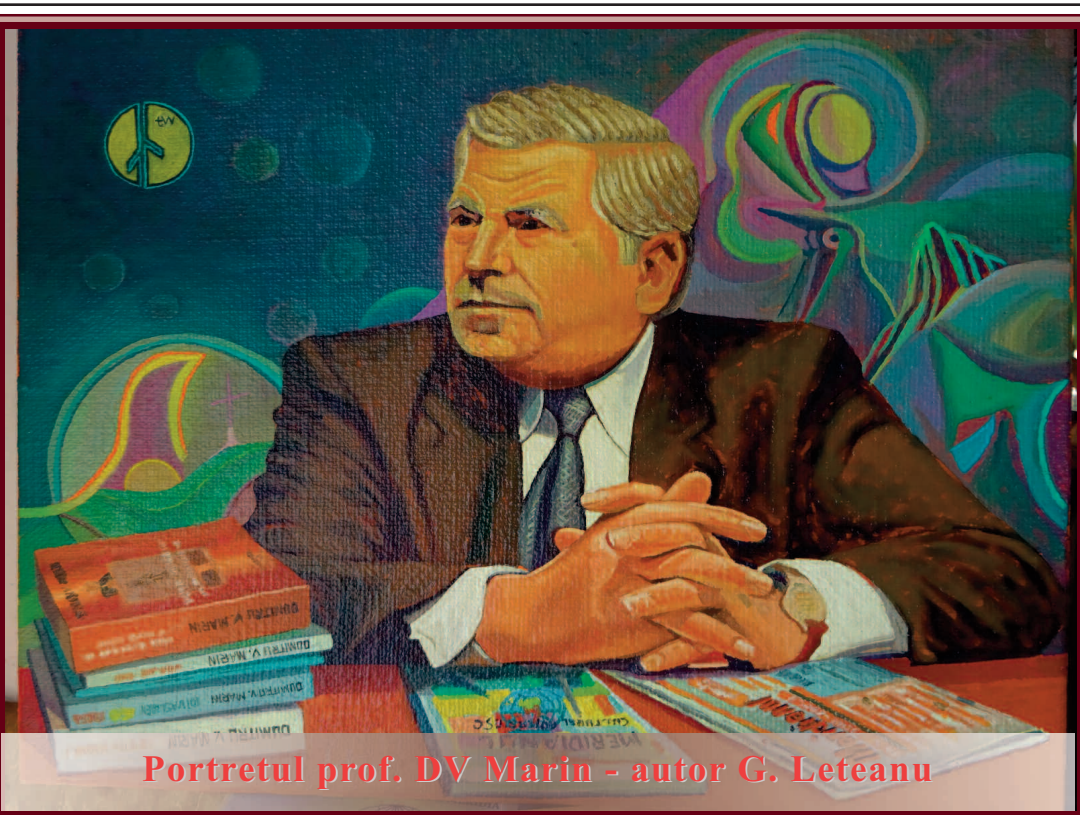
**Primum materiale
pentru revista
Meridianul
Cultural
Românesc
nr. 46**

SPIRIT = STOP: OCM

Chiar trebuie să vă atrag constant atenția că s-a realizat un monument complex numit *SPIRIT STOP* menit să înfățișeze evoluția Vasluiului în ultimii 54 de ani, că las viitorului mărturie din această epocă.

Dacă... mereu cei care vin nu vor să rămână tâmpiți, trebuie să ia cunoștință de aceste acte și fapte cultural-sociale.
(Pe str. Frunzelor, 2, Vaslui).
SPIRIT-STOP!!!

Dumitru V. MARIN

Portretul prof. DV Marin - autor G. Leteanu

WWW ♦ TVV ♦ RO

D.V. Marin este astăzi TEZAURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)